

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Via Vitæ Operis Hvivs Hypothesis

Florentius <Batavus>

Antverpiae, 1551

Precatio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30077

num. Tunc enim certo sperare ac fidere potest plenè sese cum Deo rediisse in gratiã, si post multas tandem implorationes & sollicitudines eam consequutus est gratiã, qua vitiorum omnium ex animo pertesus superiorè vitam impiè transactam puritate castigat vitæ incontaminatæ. Alias confidere super multa Dei bonitate & clementia, absque vlla correctione impiæ vitæ, spes est vana & fiducia fallax. Nã sicuti sanctus testatur Bernardus, quantum quis crescit in gratia, Bernar. tantum in ipso augetur erga Deũ fiducia. Signum autè quod gratia adsit homini, est, si cessat à peccatis, & bonis vacat operibus.

PRECATIO.

O Vitæ meæ potentissime dominator Deus, quum nullum non cupias tibi esse placatum, non unum sed mille nobis reliquisti tibi placendi modos. Sed heu quid dicam, ô Domine Deus, dum me ad omnia segnè inertè atq; ineptũ experior, quum tamè tã fuerim celer impiger & ingeniosus ad ea exequenda, quæ tuã istam tantæ maiestatis celsitudinem offenderent? Quo tandem uultu, qua fronte te meum audebo appellare patrè, aut tuũ implorare auxiliũ, qui post tot offensas & flagitia nullo inardesco desiderio tecũ redeũdi in amicitia uitãq; placèdi? Agnosco plane nullũ omnino esse patrè terrenũ, qui cum adamaret

adamaret

DE TRIBVS PARTIBVS POENI
adamaret filium, & agnosceret pro suo, imo qui eū
non prorsus ut rebellem abijceret, qui talē ipsi præ
staret filium, terrenus terreno, qualem ego tibi præ
sto terrenus caelesti, mortalis immortalis. Nā tametsi
certa mihi ex tua promissione spes sit impetrande
meis commissis ueni e, si modo eam integro & con
stanti affectu & contriti cordis dolore ac gemitu à
te sedulo efflagitarem: ego, tamen interim tam sui
ignarus, incurius, & tui amoris meæq; salutis negli
gēs, ut piguerit uel rogare. Sed nec elemosynarum
quidem elargitionibus peccata mea redimere studui,
(id quod certē factu non paulo est quā sedulo ac di
gnē precibus insistere facilius) satius esse ducēs, meā
mihi seruare pecuniam, quam ea tuā impetrare in
dulgentiam. Porro castigationem corporis in qua
non uulgaris meriti locus est non solū, non exercui,
uerum etiam corpus ipsum non minus quam olim uo
luptati tradidi. Sed quaeso te Domine Iesu, miserere
infelici huic meæ incuriæ: miserere desidia nunquā
satis deplorandæ. Talem obsecro infere animo meo
contritionem, ut ita & sedulis uacare preci
bus & corpus dignis possim domare fla
gellis, quo uel sic expietur quicquid in
te commisi, & corpus ipsum subie
ctum semper pareat, ancille,
tur & fructificet spiritui,
in quod spiritus nosci
tur esse cōcessum.

TRACTATVS